

باغسازی در عصر قاجار به روایت «مفاتیح الارزاق»

غلامرضا جمال الدین^۱

۱. دانشگاه هنر اصفهان، ایران.

تاریخ قرارگیری روی سایت: ۹۷/۸/۲۶

تاریخ پذیرش: ۹۷/۶/۱۵

تاریخ دریافت: ۹۶/۱۱/۷

چکیده | کتاب «مفاتیح الارزاق» دایره المعارف مصور کشاورزی و علم زراعت و اصول باغسازی عصر قاجار است که در سال ۱۲۷۰ هـ، توسط یکی از مستوفیان ایالت فارس به نام «محمدیوسف نوری»، به رشتۀ تحریر درآمده است. موضوع کتاب صرفاً به جنبه‌های باغبانی و اصول طراحی باغ محدود نمی‌شود و بخش قابل توجهی از کتاب به فرهنگ عامه و باورهای عامیانه و خرافه‌ها در باب گیاهان و درختان اختصاص دارد. یوسف نوری در این کتاب به ارائه و معرفی پلان و نحوه کاشت و آرایش گیاهان برای یک باغ می‌پردازد که این الگوی باغسازی به نوعی آرکی‌تاپ بسیاری از باغهای عصر قاجار محسوب می‌شود و در مقایسه با باغهای پیش از این دوره، و همچنین سایر منابع تاریخی که درباره باغ نوشته شده‌اند، چون «آثار و احیاء» و «ارشاد‌الزراعه»، خبر از تفاوت‌های قابل توجهی در نظام کاشت و فضاسازی این پدیده می‌دهد. شیوه طراحی پلان باغی که یوسف نوری ارائه داده است چندین نکته را در بطن خویش به همراه دارد که در تحولات باغسازی این برهه تاریخی حائز اهمیت است و می‌تواند بر مطالعات باغ در عصر قاجار مسیری تازه بگشاید. در این مقاله به بررسی اصول طراحی باغ به روایت این کتاب پرداخته شده است. نتایج حاصل از این تحقیق نشان از تحول پلان‌بندی باغ، و تغییر اولویت‌های باغسازی دارد؛ از جمله این تغییرات می‌توان به فضابندی باغ، سازمان‌دهی کرت‌ها، سلسه‌مراتب، محورها و جوی‌های آب، همنشینی گیاهان و درختان، و حتی منابع و متون مورد استناد برای باغ اشاره کرد.

واژگان کلیدی | باغ، باغسازی، عصر قاجار، مفاتیح الارزاق، محمد یوسف نوری.

و زراعت محسوب می‌شود، اما نام و کیه مؤلف آن چنان در کتب عصر خویش ذکر نشده است و این گمنامی مؤلف در بین هم‌عصرانش، جای بسی سؤال دارد. مهم‌ترین نشانی که می‌توان از یوسف نوری در کتب قاجار دید، کتاب «حدیقه‌الشعراء» احمدبیگ دیوانی است. احمدبیگ در باب یوسف نوری نوشته است: «اسمش میرزا یوسف و اصلش نوری است و ولادتش در شیراز [...] و چون اویل کار خودش قدری ملک داشت و بعد بعضی املاک اعیان به او سپرده شد، لابد در امور زراعت دقی و اهتمامی کرده تا در علم فلاحت و بازدید و متعلقات به این امر مسلط شده، به آن جا رسیده که در این گونه موارد، تصدیق او را بر سایر زارعین و مصدقین مقدم می‌دانستند. و از جانب حاجی معتمدالدوله، «شیخ‌المصدقین» لقب یافت و از روی انصاف امین و متدين بود» (همان: ۲۹).

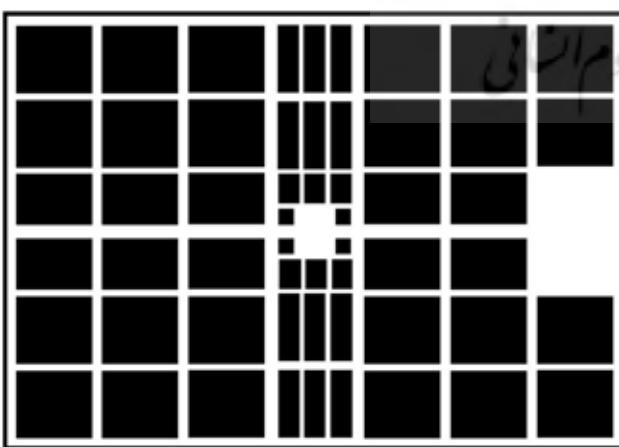
یوسف نوری کتاب خویش را در سال ۱۲۷۰ هـ، یعنی چند

مقدمه| محمدیوسف نوری، مؤلف مفاتیح الارزاق، که خود را نوری‌الاصل شیرازی‌المس肯 معرفی می‌کند، در زمان والی‌گری شاهزاده فرهادمیرزا معتمدالدوله در فارس، جزو مستوفیان حکومتی بود و برای مدتی به کار دیوانی در دستگاه دولت اشتغال داشت (محقق، ۱۳۸۴: ۲۱۴). بعدها به علتی نامعلوم، پشیمان و نادم از شغل خویش، از کار دیوانی کناره گرفت و در مقام استغفار و توبه، «به زراعت که شیوه انبیا و پیشۀ متولکین است»، پرداخت (نوری، ۱۳۸۱، ج: ۱، ۲۸). همزمان که به کار زراعت و باغداری اشتغال داشت، دست به نگارش کتابی تحت عنوان «مفاتیح الارزاق» زد و آن را به پادشاه وقت، ناصرالدین‌شاه قاجار، تقدیم کرد. با این حال، هرچند این کتاب از مهم‌ترین و جامع‌ترین کتاب‌های عصر قاجار در زمینه باغ

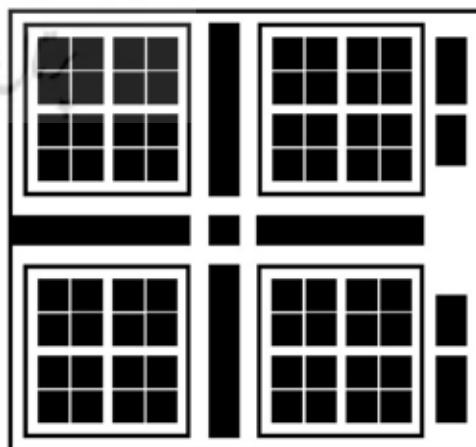
درآمده‌اند جدا از شباهت‌هایی که در اصول و نحوه باغداری دارند، تفاوت‌ها و اختلاف‌های به نسبت گسترهای را نمایان می‌کند. شرح باورهای عامیانه درباره گیاهان و درختان و بیان تعییر خواب برای آنها، شرح احادیث و آداب شرعی برای کاشت و برداشت به همراه ایيات و اشعاری که برای هر درخت و گیاه در کتاب آورده شده است؛ آن را در قیاس با کتب دیگر چون «آثار و احیاء» رشیدالدین، «رشادالزراعه» ابونصر هروی، و «معرفت و فلاحت» بیرجندی بسیار متمایز می‌کند. اما تمايز این کتاب صرفاً به موارد اشاره شده محدود نمی‌شود. یوسف نوری پلانی از باغ ارائه می‌دهد که در مقایسه با سایر اصول طراحی پلان باغ که در کتب پیشین آمده است، بهویژه «رشادالزراعه»، و بسیاری از شرح‌ها و گزارش‌های باغ‌های دوران قبل خصوصاً از زمان تیموری تا صفویه، تفاوت‌هایی را در نحوه اجرا و فضابندی، باگچه‌بندی و همنشینی گیاهان و درختان، نشان می‌دهد. حتی در استفاده از متون و منابع تاریخی، کتاب «مفاتیح الارزاق» شاخه‌های ویژه خویش را دارد. زمانی که به مقایسه و تطبیق پلان باغ ارائه شده در «مفاتیح الارزاق» با پلان باغ‌های عصر قاجار بپردازیم، می‌توان ادعا کرد که این نوع پلان، الگوبی رایج برای ساخت برخی از باغ‌های این دوران بوده است. اما در بررسی این پلان با پلان باغ‌های قاجار صرفاً نباید متکی به محوریندی باغ بود. بلکه باید به فضابندی باغ که با کرتبندی و همنشینی گیاهان و درختان همراه است، نیز توجه کرد. چنان‌چه می‌بینیم پلان یوسف نوری دارای دو محور است ولی برخی باغ‌های قاجار دارای پلانی تکمحور بودند، اما در نوع باگچه‌بندی تابع همان اصلی بودند که در مفاتیح الارزاق آمده است (تصاویر ۱ و ۲).

سال پس از اصلاحات امیرکبیر (وفات ۱۲۶۸ هق) که بخش وسیعی از این اصلاحات به امور زراعی و کشاورزی و باغداری اختصاص داشت، نوشت (یوسفی، ۱۳۸۷: ۷۲). این تاریخ، مقطع حساسی محسوب می‌شود. از یکسو با برنامه‌های عمرانی امیرکبیر (آدمیت، ۱۳۶۲: ۳۹۹-۴۱۰)، محصولات و گونه‌های جدیدی وارد نظام کاشت باغ‌های ایران شده است که یوسف نوری هم به شرح آنها می‌پردازد، و از سوی دیگر، نگارش کتاب به قبیل از اولین سفر ناصرالدین‌شاه به اروپا (۱۲۹۰ هق) که منجر به تحولات حوزه‌های سیاسی، اقتصادی و اجتماعی (و باغداری) می‌شود، بر می‌گردد. از این‌رو، تحلیل محتوای کتاب می‌تواند در شناخت باغسازی دوره قاجار راهگشا باشد و با بررسی تحولات باغ که در این دوره در نسبت به دوره‌های پیشین رخ دادند و بعدها با واردات گونه‌های گیاهی مختلف که حاصل سفر ناصرالدین‌شاه و پسرش مظفرالدین‌شاه بود، تشدید شدند، به یک منظر کلی از آن دست پیدا کرد.

بررسی فهرست موضوعات کتاب مفاتیح الارزاق، نگاه جامع و داشت به نسبت گستردۀ نویسنده آن را آشکار می‌کند. از علم و اصول کشاورزی تا شناخت شرایط زمین و خاک، و از آشنایی با انواع بادهای فصلی، اقلیم و آبوهوا، تا طراحی پلان و جانمایی گیاهان و درختان و نحوه تقسیم آب، و از فواید دارویی و طبی گیاهان و درختان تا نحوه اصول بستن قراردادها و مالیات و امور دیوانی و خمس و زکات؛ و از باورهای عامیانه و احادیث در باب گیاهان و درختان باغ تاخوab گزاری برای آن‌ها، همگی در فهرست موضوعی کتاب می‌گنجند. خود این موارد نشان از جنبه‌های پیچیده‌علم کشاورزی و باغداری است. اما مقایسه کتاب یوسف نوری با سایر کتب اسلام خویش که در زمینه باغ و زراعت به رشتۀ تحریر

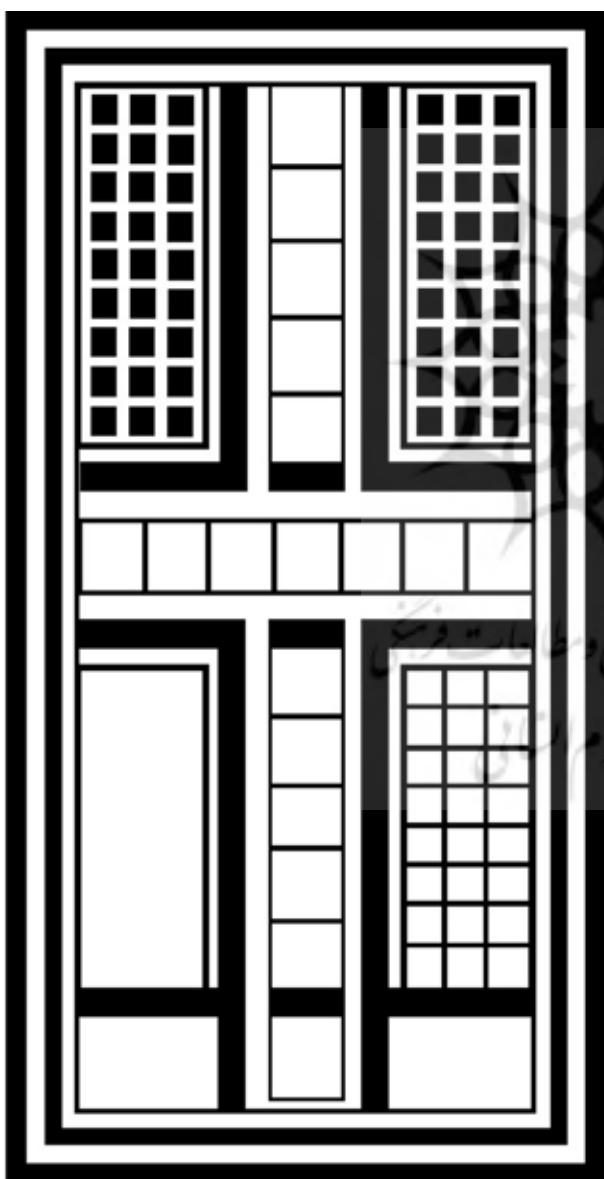

تصویر ۲: پلان شماتیک باغ قصر قجر متعلق به فتحعلی‌شاه؛ نیمقرن پیش از نوشتۀمشدن مفاتیح الارزاق. مأخذ: نگارنده.

تصویر ۱: پلان شماتیک باغ گلشن طبس (دوره افشاریه-زنده). مأخذ: نگارنده.

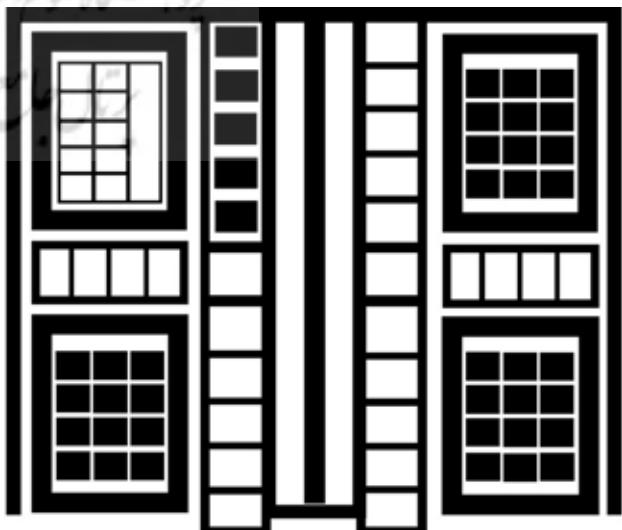
نوری عدم صحبت از هرگونه کوشک و عمارت در باغ است؛ برخلاف توصیف ارشادالزراعه که عمارت و جهت‌گیری آن نقش مهمی در ساختار یک باغ دارد (ابونصر هروی، ۱۳۴۶: ۲۸۱)، مؤلف مفاتیح‌الازاق هیچ صحبتی از کوشک نکرده است. بیشترین تأکید یوسف نوری در طرح باغ خویش بر باعچه‌بندی و همنشینی درختان در کرت‌ها است، به نحوی که سبب گردش هوا در باغ شود و خفگی یا کمبود نورگیری را برای سایر گیاهان به همراه نیاورد و ناظران باغ به راحتی و بدون دید مزاحم در میان جداول باغ حرکت کنند و از مناظر لذت ببرند. چنان‌چه وی می‌نویسد: «تاك و انار و فندق و هر اشجار کوتاه‌قد را بعد از قطعات باریک وسط

تصویر ۴: پلان شماتیک طرح باغ ارائه شده در مفاتیح‌الازاق توسط یوسف نوری. مأخذ: نگارنده.

اصول طراحی باغ و بستان

یوسف نوری در اولین قدم برای طراحی یک باغ می‌نویسد: «چون تعریف و توصیف باغ منوط و مربوط به تعریف اشجار بود، خاصه در فصل بهار، لهذا اقدام بدان نمود» (نوری، ۱۳۸۱: ۵۶). از نگاه یوسف نوری چون تعریف باغ در ابتداء منوط به تعریف اشجار و نحوه کاشت انواع درختان است، وی هم در آغاز کار به درختکاری و آنچه را که بدان وابسته است، می‌پردازد. درآمد و ورود مؤلف به باغ و نحوه کاشت و آشنایی با گیاهان و درختان، با انواع احادیث و قصه‌های تاریخی همراه است و از همان شروع، بحث را با شعر و ادب آغاز می‌کند. در شرح هر درخت و گل، بعضاً گفتارها و باورهای عامیانه و عجیبی را ذکر می‌کند که نشان از برخی آراء و عقاید مردم دارد (همان: ۲۶). شرح انواع زمین‌ها، انواع بادهای فصلی و سالیانه، نحوه جوی‌کشی و توزیع آب و دسته‌بندی و خاصیت آبهای طبیعت، از باران تا آب نهر و قنات، قسمت‌های مختلف گفتار وی را شامل می‌شود. مؤلف در کتاب خویش به ارائه ۲ پلان برای طراحی باغ می‌پردازد (همان: ۵۲-۵۳)؛ (تصاویر ۳ و ۴). پلانی با دو محور که در چهار سمت خویش دارای یک باعچه‌بندی به نسبت فشرده است و از همنشینی گونه‌های مختلف درختان مثمر و غیرمثمر و گل‌های گوناگون حاصل می‌شود و آنها را در دو دسته «ریاحین و ازهار» قرار می‌دهد. چنانچه مؤلف آورده است: «خیابان‌ها را به سرو و چنار و نخل و سفیدار مزین، و هر قطعه از قطعات آن نهال میوه به یک نوع معین نماید. قطعات باریک اواسط باغ که محل نظر و مد بصر است، انواع ازهار و ریاحین نشانند و نهال مرکبات غرس نمایند» (همان: ۵۰). نکته قابل توجه در شرح یوسف

تصویر ۳: پلان شماتیک طرح باغ ارائه شده در مفاتیح‌الازاق توسط یوسف نوری. مأخذ: نگارنده.

۱۵). در مقایسه این کتاب با سایر کتب ادوار پیشین، مؤلف آن به توصیه در باب تنوع همنشینی گیاهان و درختان در باغچه‌ها می‌پردازد و با تأکید بر رعایت برخی اصول آبیاری و نورگیری، نظام کاشت متنوع‌تری را به خواننده معرفی می‌کند.

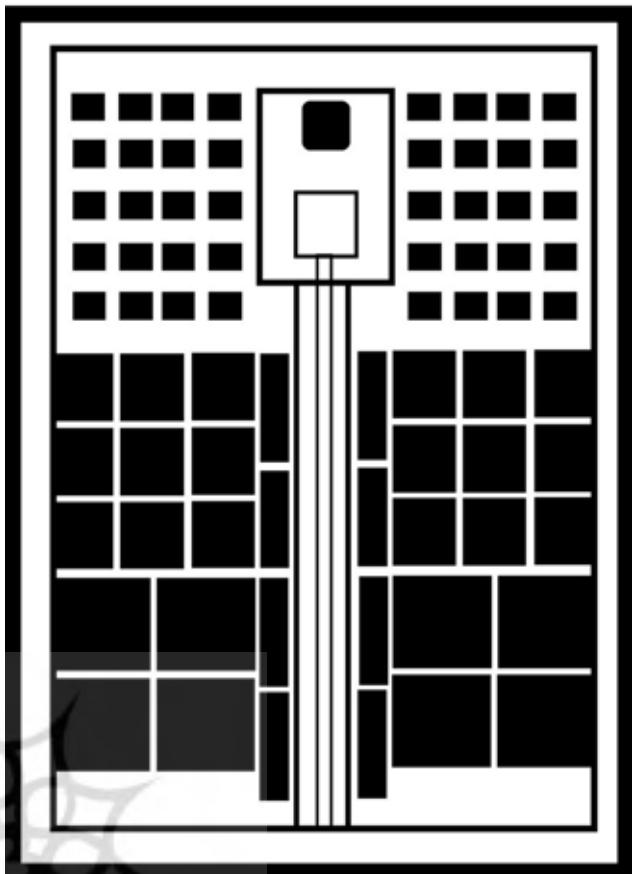
باغ جلو غرس بنمایند که هوای باغ حبس نشود و از صفا و هوانیفتد و خفگی به هم نرساند؛ «ملاحظه صرفه و حسن منظر نیز خوب و مرغوب است، ولی هوا و حیوانات موذی ضاره از قبیل مار و کفتار و روباه و غیرها در آن جداول منزل نمایند، اذیت و ضرر کلی رسانند» (نوری، ۱۳۸۱، ج ۲: ۲).

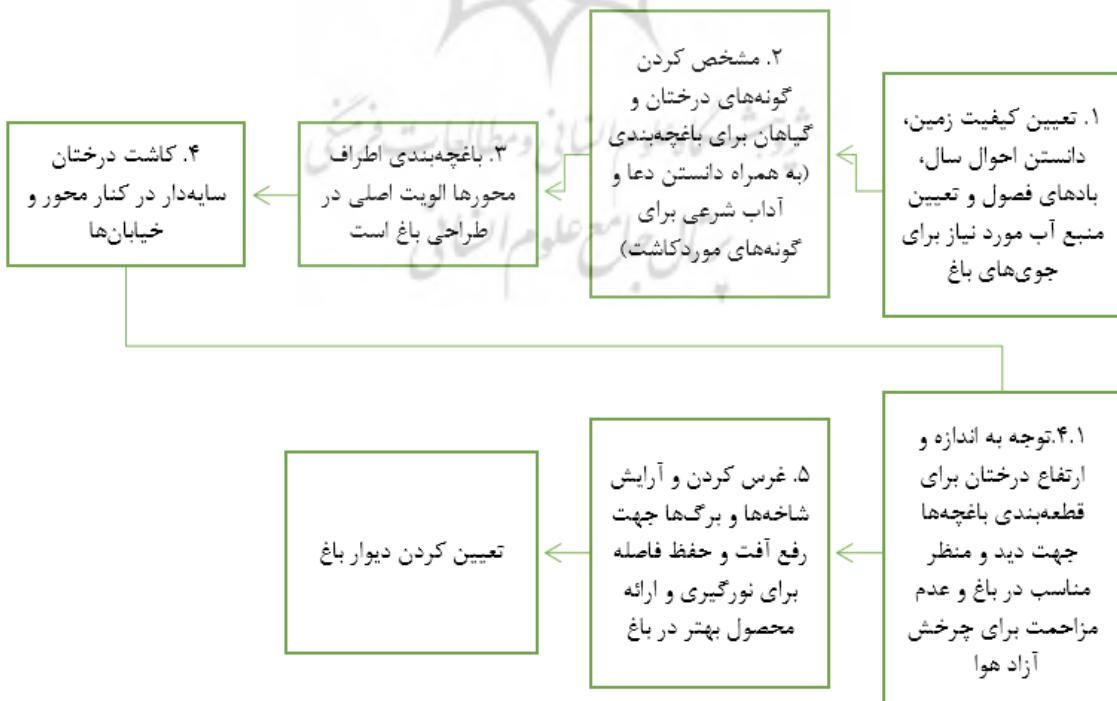
تصویر ۵: مقایسه اولویت‌های باغسازی در دو کتاب مفاتیح الارزاق و ارشادالزراعه. مأخذ: نگارنده.

اولویت‌های باغ و باغ‌سازی در مفاتیح الازاق: فضابندی باغ، کرت‌ها و باغچه‌بندی و سلسله‌مراتب

یک مقوله مهم دیگر در پلان باغ یوسف نوری، باغچه‌بندی و اولویت‌بندی در چیدمان گیاهان آن است. این نوع اولویت‌بندی، زمانی بهتر خود را نشان می‌دهد که در مقایسه با پلان باغ‌های قبل از عصر قاجار و گزارش‌ها و توصیفاتی که از باغ آمده است، قرار داده شود. به طور مثال، در پلان ارائه شده توسط ابونصر هروی در ارشادالزراعه (تصویر ۶)، تک‌محوری بودن پلان، سبب نوعی سلسله‌بندی فضای باغ از در ورودی به سمت کوشک شده است. ابتدا «چهار چمن»، بعد «گیاهان» و «گل‌ها» و سپس «درختان» کاشته می‌شوند و در محور اصلی جوی، درختان دیگر جهت تأکید بر محور‌بندی باغ. اما در پلان یوسف نوری، در چهار باغچه چهار جانب باغ، گیاهان و درختان کوچک و بزرگ با در نظر گیری قوی یا ضعیف بودن گونه آن‌ها و حفظ دید و منظر بصری مناسب برای ناظر، و بدون تأکید بر محور و سلسله‌بندی خاصی، امکان همنشینی در کنار هم را پیدا می‌کنند. چنانچه یوسف نوری ذکر می‌کند: «اشجار قویه و ضعیفه را در یک نقطه نشاند که اجتماع اضداد نشاید، زیرا که ضعیف را از سایه

تصویر ۶: پلان شماتیک چهارباغ ارشادالزراعه، طرح از ماریا اووا سابتلنی.
مأخذ: نگارنده.

تصویر ۷: مراحل طراحی باغ و بستان به روایت مفاتیح الازاق. مأخذ: نگارنده.

جدول ۱: مقایسه اصول باغسازی در دو کتاب مفاتیح الارزاق و ارشاد الزراعه. مأخذ: نگارنده.

منبع	اشجار غیرمشمر	اشجار مشمر	ریاحین + ازهار
درخت اسفیدار	درخت تاک + انار		
درخت چنار	امروز + سیب		
درخت سرو	فندق + سماق		
	توت + زردآلو	طرح چهارباغ ارشادالزراعه بیشتر متکی	
	گردو + بادام	بر گونه‌های گوناگون گل است، و برای گونه‌هایی که دارای ماهیت و خاصیت یکسان هستند، با چههای جدگانه اختصاص داده شده است. همچنین نویسنده نوعی تفکیک‌بندی مشخص را در کرت‌ها برای درختان و گل‌ها توصیه می‌کند.	
	نخل	اما نویسنده مفاتیح الارزاق نوعی طراحی منعطف‌تر و آزادتر را در چیدمان و همنشینی گیاهان و درختان ارائه می‌دهد. کرت‌ها یا با چههایها به طور متقاضان در چهار سمت باغ قرار می‌گیرند، در حالی که در ارشادالزراعه، یک محور شمالي جنوبی، نوعی سلسه مرابت را در نحوه چیدمان ارائه می‌دهد؛ ابتدا چمن و بعد گل و سپس درختان کاشته می‌شوند.	
	آبالو + لیمو	اما در روایت مفاتیح الارزاق، باغبان با حفظ اصول نورگیری و فاصله بین درختان جهت گرددش هوا در باغ و جلوگیری از خفگی و کرم‌زدگی درختان، در با چههای چهارسو، مجاز است گونه‌های گیاهان مختلف را با یکدیگر همنشین کند.	
ابونصر هروی در ذکر طرح چهارباغ خویش به‌غیراز سفیدار، از هیچ گونه گونه درخت سایه‌دار نام نبرده است، چراکه گونه باغ وی از نوع باغ میوه است.	درخت زردآلو	درخت اثار	
ابونصر هروی در ذکر طرح چهارباغ خویش به‌غیراز سفیدار، از هیچ گونه گونه درخت سایه‌دار نام نبرده است، چراکه گونه باغ وی از نوع باغ میوه است.	درخت شفتالو	درخت آلو	
یوسف نوری در باب گونه درختان سایه‌دار، به باғدانار توصیه می‌کند که این گونه از درختان باید در محل‌هایی کاشته شوند که مانع رسیدن نور آفتاب به سایر گیاهان نشوند.	درخت انگور	درخت اثار	
یوسف نوری در باب گونه درختان سایه‌دار، به باғدانار توصیه می‌کند که این گونه از درختان باید در محل‌هایی کاشته شوند که مانع رسیدن نور آفتاب به سایر گیاهان نشوند.	درخت زردآلو	درخت آبالو	
یوسف نوری در باب گونه درختان سایه‌دار، به باғدانار توصیه می‌کند که این گونه از درختان باید در محل‌هایی کاشته شوند که مانع رسیدن نور آفتاب به سایر گیاهان نشوند.	درخت توت بیدانه	درخت شلیل	
یوسف نوری در باب گونه درختان سایه‌دار، به باғدانار توصیه می‌کند که این گونه از درختان باید در محل‌هایی کاشته شوند که مانع رسیدن نور آفتاب به سایر گیاهان نشوند.	درخت آبالو	درخت امروز	
یوسف نوری در باب گونه درختان سایه‌دار، به باғدانار توصیه می‌کند که این گونه از درختان باید در محل‌هایی کاشته شوند که مانع رسیدن نور آفتاب به سایر گیاهان نشوند.	درخت گیلاس	درخت سیب	
یوسف نوری در باب گونه درختان سایه‌دار، به باғدانار توصیه می‌کند که این گونه از درختان باید در محل‌هایی کاشته شوند که مانع رسیدن نور آفتاب به سایر گیاهان نشوند.	درخت انجیر		

قوی ضعف فزاید و قوی در اخذ غذا از زمین بر ضعیف تعدد نماید. نهالی را که در غرس منظور دارند، باید صاف و راست و کرم نخورده و فاسد نگشته تربیت یافته یک ساقه بوده، و فروع و شاخه‌های آن زیاده از سه شعبه نباشد.» (همان). درواقع، با رعایت اصول ساده در باب کاشت گونه‌ها و جنس گیاهان، می‌توان در با چههایها تنوع فراوانی را از همنشینی آن‌ها به دست آورد (جدول ۱).

نظام آرایش و کاشت گیاهان و درختان

یوسف نوری زمانی دست به تحریر این کتاب زد که از سال‌ها پیش، ایرانیان در مسیر آشنایی با شیوه‌های نوین اصلاح زراعت و نباتات و انواع محصولات و گونه‌های جدید گیاهان قرار گرفته بودند، و سیاست‌های اصلاحی امیرکبیر باعث مقدمه این آشنایی با روش‌ها و دانش‌های نوین کشاورزی شده بود. ورود محصولات و گونه‌های جدید از

گونه‌بندی گیاهان و درختان در یک باغ

یوسف نوری در کتاب خویش به معرفی دو گونه کلی درختان و گیاهان پرداخته است؛ از هار و اشجار. هر کدام از این گونه‌ها به دو بخش دیگر تقسیم می‌شود. از هار به «از هار» و «ریاحین»؛ و اشجار به دو گونه «مثمر» و «غیر مثمر» (همان: ۷۰). در تعریف هر یک از این دسته‌بندی‌ها، مؤلف به حدیثی متولی می‌شود تا اهمیت آن‌ها را برای مخاطب بیان کند. در تعریف و شرح از هار آورده است: «از هار: بوی خوش را، ایشان گفتند: هر کس رد کند بوی خوش را، رد کرده می‌شود کرامت از او، و رد می‌کند کرامت را از خود، مگر کسی که بی‌عقل باشد» (همان) و در شرح ریاحین به جای تعریف این گونه، به حدیثی از «امام به حق ناطق، جعفر بن محمد الصادق» اکتفا می‌کند: «ریاحین: چون بیاورند ریحانی نزد شما باید که بو کنید آن را و بنهید بر چشم‌های خود، به درستی که ریحان از بهشت است» (همان: ۲۵۱). سپس به معرفی و نمای ظاهری گونه و سایر احادیث و احیاناً داستان‌های تاریخی که در باب آن‌ها آمده، می‌پردازد و در باب تعبیر خواب هر یک از آنها شرح مفصلی می‌آورد و برخی باورها و اعتقادهای عامیانه را برای باروری و بهتر محصول دادن آنها بیان می‌کند. مثلاً در باب درخت انار نوشته است: «اگر در اواسط ساخه‌های درخت انار سنگ گذارند، مانع نقصان گل آن درخت شود» یا «اگر صفحه قلعی بسازند، بر درخت انار آویزند، مانع ریختن ثمر آن شود» (همان: ۳۸۶-۳۸۵). گاه این باورها با سخنانی گزاف همراه است، چنان‌چه در شرح درختی به نام «غار» آورده است: «چون برگ آن را با دست بچینند، به قسمتی

کشورهای اروپایی، ینگی دنیا (آمریکا)، کشورهای حاشیه خلیج فارس، عثمانی، هند، بنگاله (بنگلادش)، ارمنستان و گرجستان و غیره، باعث دگرگون شدن نظام کاشت باغ‌های ایران شد. مؤلف مفاتیح هم در کتاب خویش به ذکر این گونه‌ها از جمله: بامیه، آناناس (آنناس)، تخم‌بنبه آمریکایی، توت‌فرنگی، سیب‌زمینی، توتوس، قهوه، فُوفل، انبه (أنبَج) و بتاوی پرداخته است (همان: ۳۸؛ ۳۹۲؛ ۴۱۱؛ ۴۲۵؛ ۶۱۳؛ ۶۱۶؛ ۶۲۵). چنان‌چه اعتماد‌السلطنه در کتاب خویش، در شرح محصولات جدید زراعت و باغداری می‌نویسد: «شیوع کشت بامیه که از خضرانات مستظرفیه جدید‌الزرع است و شیوع فرز که از فوایکه مستحبه این مملکت و به نام توت‌فرنگی نیز مشهور است و رواج کاشت سیب‌زمینی که در دوران محمدشاه و حاج‌میرزا آقسی اندک رواجی یافته بود ولی توسعه کلی نداشت امروز از قوات عمومی محسوب است و هر دو صنفش در نزد توانگر و درویش مرغوب» (اعتماد‌السلطنه، ۱۳۷۴، ج: ۱: ۱۶۹). همچنین برخی از این گونه‌ها بعداً به دلیل شرایط خاص، به گلخانه یا آن چیزی که در متون این دوران از آن به عنوان «گرمخانه» یاد می‌شود، نیاز داشتند و این سیستم جدید باغداری به مرور وارد نظام باغ‌های ایران شد (همان). در کنار این موارد، مؤلف به معرفی برخی از گیاهان (و درختان) می‌پردازد که در «بلاد دیگر» در ظروف سفالی یا همان گلدان کاشته می‌شند و آن‌ها را در داخل خانه یا خیابان‌های باغ قرار می‌دادند (نوری، ۱۳۸۱، ج: ۲: ۴۸). گل‌دان‌های گل در عصر ناصری به پدیده‌ای فراگیر برای تزئین جداول و خیابان‌های باغ‌های این دوران بدل شد و طبع و سلیقه ایرانی را در آرایش باغ دگرگون کرد.

تصویر ۹: گل بینفسه. مأخذ: نوری، ۱۳۸۱، ج: ۲.

تصویر ۸: گل بیدمشک. مأخذ: نوری، ۱۳۸۱، ج: ۲.

تصویر ۱: درخت قهوه. مأخذ: نوری، ۱۳۸۱، ج ۲.

تصویر ۱۰: گل بستان افروز. مأخذ: نوری، ۱۳۸۱، ج ۲.

به گفته‌های خود استفاده کرده است و از این بابت، در مقام نخست قرار می‌گیرد. منابع مورد استناد یوسف نوری را می‌توان به ۹ دسته تقسیم کرد. از کتبی که به فلاحت و کشاورزی اختصاص دارند تا کتب احادیث و از کتبی که به خواب‌گزاری مربوطاند تا کتبی که در باب نجوم و ستاره‌شناسی و حساب و سیاق نوشته شده‌اند. اما نکته حائز اهمیت در این دسته‌بندی توجه به این موضوع است که کتب مربوط به «فلاحت و زراعت» کمترین بخش استنادی یوسف نوری را تشکیل داده‌اند و کتبی که دارای احادیثی در شرح بغدادی و باغسازی بودند، بخش بیشتری را به خود اختصاص داده‌اند. این نحوه دسته‌بندی و استفاده از منابع، و شرح‌ها و توصیفاتی که از آن‌ها در طول کتاب برای بیان ویژگی‌های کاشت درختان و گل‌ها در زراعت و بغدادی آورده می‌شود، مقوله مهمی از اصول باغسازی را برای محققان این حوزه در دل خویش دارد که در تاریخ‌نگاری باغ‌های این سرزمین باید جایگاه خاصی را به خود اختصاص بدهد.

که بر زمین نیفتند و بر پس گوش خود گذارند، هرقدر شراب نوشند، مست نگرددند، و چون در موضعی که طفل خوابد و بترسد، در جای خواب او گذارند، دیگر نترسد و تکیه کردن به عصای آن باعث حدت بصر و تقویت همت [...] است» (همان: ۶۰۱-۶۰۰). در شرح برخی گیاهان نیز داستان‌هایی نقل می‌کند که در بررسی جامعه‌شناسی باغ و باغسازی عصر قاجار حائز اهمیت است (به طور مثال، نک: نوری، ج ۱: ۴۸۴؛ جدول ۲).

منابع و متون تاریخی مورد استناد برای طراحی باغ و باغسازی

اما جالب‌ترین قسمت کتاب یوسف نوری نحوه استناد کردن به منابع و متون تاریخی است. همان‌طور که مصحح محترم در پیشگفتار کتاب آورده است، در مقایسه با کتب پیشین که در زمینه باغ و زراعت نوشته شده‌اند، این کتاب از منابع فراوان‌تری برای ارجاع دهی

تصویر ۱۲: منابع مورداً استناد محمدیوسف نوری برای باگ و باغ‌سازی. مأخذ: نگارنده.

جدول ۲: گونه‌بندی گیاهان و درختان به روایت مفاتیح الارزاق. مأخذ: نگارنده.

ازهار و ریاحین	ریاحین	انیسون + اوجی
		بابونج + بادرنجبویه
		پودنه + چای خطابی
		رازیانچ + زنیان + ریحان
		زیره + سوستنبر + نعناع
		شیبت + گزوان + گشنیز
		مرزنجوش + مرزه
ازهار	ارغوان	ارغوان + اقحوان + اوایفیوس + اکیل الملک
		بنفسه + بستان افروز + بیدمشک + حنا
		خرامی + خطمی + خیری شیی بو + رزاقی
		زعفران + زنبق + سنبل + سوسن
		گل بوقلمون + جعفری + تاج خروس + دردرگوش
		شقایق + عبیشان + فرقل + کاذی
		گل سرخ + گلاب + گل آفتاب گردان + گل ابریشم
		گل گاو زبان + کاکلی + عشق پیچان + گل زبان درفقا
		داودی + نارخندان + گل مخلملی + مینا
		گل مهندی + زرد بستانی + زرد + رعناء
		لاله سرنگون + خطابی + گلنار + میخک
		مورد + لاله نعمانی + لاله باغی + لاله عباسی
		نرگس + ناگیسر + مولسری + آئاس بری
		یاسمین + همیشه بهار + نیلوفر + نسرین

اشجار مثمر و غیرمثمر	غیرمثمر	اسفیددار + زبان گنجشک اهر
	غیرمثمر	افرا + جاروب
	غیرمثمر	بَقْم + جو دانه
	غیرمثمر	بید + سرو
	غیرمثمر	چنار + طاق
	غیرمثمر	گز + سایه خوش
	غیرمثمر	عرعر + صنوبر
اشجار مثمر و غیرمثمر	مثمر	آلوجه سلطانی + نارنج
	مثمر	شاه بلوط + بلوط + گمشتری
	مثمر	تاك + پنبه + بیسم + بن
	مثمر	أُترنج + آلو + آلوبالو + گیلاس + امروود
	مثمر	أمره + أُمل بید + انار + انهه + انجیر
	مثمر	آناناس + بادام + بتاوه + بان
	مثمر	به + پسته + تاك + توت + زردآلو
	مثمر	زيتون + سماق + سنجد + سیب + شفتالو
	مثمر	شلیل + فلفل + فندق + قهقهه + ازگیل
	مثمر	لیمو + موز + نارگیل + نارنگی + نخل
	مثمر	هلیچ + کنار + گردکان + فوفل
	مثمر	غار + عناب + سپستان + زقال
	مثمر	رزشگ + خیار شنیر + خربوب + تمر هندی

نویسنده باغداری و کشاورزی را با خود به همراه داشت، اهمیت خوانش و بررسی این کتاب را دوچندان می‌کند. کتاب زمانی نگارش شده است که چندی از اصلاحات امیرکبیر گذشته است و صباحی بعد آغاز سفرهای اروپایی ناصرالدین شاه است. بنابراین، تحلیل مباحث کتاب با در نظر گیری شرایط اجتماعی و فرهنگی عصر قاجار می‌تواند دریچه‌ای تازه برای بررسی مجدد باغ و باغسازی این دوره باشد.

نتیجه‌گیری

«مفاتیح الارزاق» سندي مهم در زمینه باغ و طراحی بستان‌های عصر قاجار محسوب می‌شود که در مقام مقایسه با منابع پیش از آن، علی‌رغم برخی شباهت‌ها در اصول کاشت و زراعت و باغداری، الگویی متفاوت از طراحی پلان باغ و باغچه‌بندی و فضاسازی بین جداول و خیابان‌ها ارائه می‌کند. در کنار این امر، حساسیت تاریخی عصر قاجار که حاصل برخورد با تمدن غرب بود و شیوه‌های

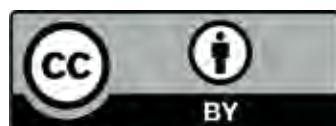
فهرست منابع

- آدمیت، فریدون. (۱۳۶۲). امیرکبیر و ایران. تهران: شرکت سهامی انتشارات خوارزمی.
- ابونصره روی، قاسم بن یوسف. (۱۳۴۶). ارشاد الزراعه. به اهتمام محمد مشیری. تهران: دانشگاه تهران.
- اعتمادالسلطنه، محمدحسن بن علی. (۱۳۷۴). المآثر والآثار: چهل سال تاریخ ایران. ج. ۳. به کوشش ایرج افشار. تهران: اساطیر.
- بیرونی، عبدالعلی. (۱۳۸۷). معرفت فلاحت (دوازده باب درباره کشاورزی). به کوشش ایرج افشار. تهران: میراث مکتب.
- فضل الله همدانی، رشید الدین. (۱۳۶۸). آثار و احیاء (متن فارسی درباره تاریخ کشاورزی در ایران. کتاب ماه تاریخ و جغرافیا، ۱۲۳: ۶۹-۷).
- نوری، محمديوسف. (۱۳۸۱). مفاتیح الارزاق. ج ۱ و ۲. با مقدمه و تنقیح و توضیح هوشنگ ساعدلو و همکاری مهدی قمی‌نژاد. تهران: انجمن آثار و مفاخر فرهنگی.
- یوسفی فر، شهرام. (۱۳۸۷). برگ زرینی از میراث مکتب روزستانی و تاریخ کشاورزی در ایران. کتاب ماه تاریخ و جغرافیا، ۱۲۳: ۶۹-۷.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

COPYRIGHTS

Copyright for this article is retained by the authors with publication rights granted to Manzar journal. This is an open access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution License (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

نحوه ارجاع به این مقاله

جمال الدین، غلامرضا. (۱۳۹۷). باغسازی در عصر قاجار به روایت مفاتیح الارزاق. مجله منظر، ۱۰ (۴۴): ۱۷-۶.

DOI: 10.22034/manzar.2018.76859

URL: http://www.manzar-sj.com/article_76859.html

